॥ ३०॥ यज्ञोवीर्यंस्वर्गादिफलजननायसामर्थ्यंयस्य तस्मैनमः वयसेउततत्फलपरिच्छेदककालात्मनेपि तद्विघातकेषुदैत्येषुअस्तंप्रक्षिप्तंचक्रंये न एवंभूतैः प्रभावैः सुपुरुहूतये शोभनबहुनाम्ने ॥३१॥ ननुममगुणातीतंरूपंविहायगुणोपाधिकंयज्ञवीर्यत्वादिकिमितिवर्ण्यते तत्राहुः यत्तवगु णत्रयस्येशितुर्नियंतुस्त्रिगुणात्मकानांतिसृणांगतीनां परमंपदंनिर्गुणस्वरूपं तद्विसर्गस्यार्वाचीनः इदानींतनः हेधातः वेदितुंनार्हति अतःकेवलंत स्मैनमोऽस्तु ॥ ३२ ॥ मिताक्षराणिपद्यानिनमीयंतेहरेर्गुणाः इतिपद्यैरतुष्यंतःसद्योगद्येनतुष्टुवुः भक्त्युद्रेकेणबहुधासंबोधयंतोदुर्ज्ञेयत्वंप्रपंचयंति

दृष्ट्वातमवनौसर्वेईक्षणाल्हादविक्लवाः॥ दंडवत्पतिताराजन्शनैरुत्थायतुष्टुवुः॥ ३०॥ देवाऊचुः न मस्तेयज्ञवीर्यायवयसेउततेनमः॥ नमस्तेत्यस्तचक्रायनमःसुपुरुहूतये॥ ३१॥ यत्तेगतीनांतिसृणामीशि तुःपरमंपदम्॥ नार्वाचीनोविसर्गस्यधातर्वेदितुमर्हति॥ ३२॥ ओंनमस्तेऽस्तुभगवन्नारायणवासुदेवादिपु रुषमहापुरुषमहानुभावपरममंगलपरमकल्याणपरमकारुणिककेवलजगदाधारलोकैकनाथसर्वेश्वरल क्ष्मीनाथपरमहंसपरिव्राजकैः परमेणात्मयोगसमाधिनापरिभावितपरिस्फुटपारमहंस्यधर्मेणोद्घाटिततमः कपाटद्वारेचित्तेऽपावृतआत्मलोकेस्वयमुपलब्धनिजसुखानुभवोभवान्॥ ३३॥ १॥ दुरवबोधइवतवायंवि हारयोगोयदशरणोऽशरीरइदमनवेक्षितास्मत्समवायआत्मनैवाविक्रियमाणेनसगुणमगुणःसृजसिपा सिहरसि॥ ३४॥ २॥

भगवन्नित्यादि परममंगलंशुद्धोधर्मोयस्मिन् आत्मयोगेनाष्टांगेनयःसमाधिश्चित्तैकाग्र्यं तेनपरिभावि तः सुशीलितः परिस्फुटोयः पारमहंस्यधर्मोभगवद्भजनं तेनउद्घाटितंतमोरूपंकपाटंयस्मिन् तद्द्वारभूतेचित्तेअपावृतेकपाटे आत्मलोकेप्रत्यग्रूपे स्वयमेवोपलब्धमभिव्यक्तंयन्निजसुखं तदनुभवरूपोभवान्॥ ३३ ॥ १ ॥ ननुकेवलानुभवरूपत्वेममसृष्ट्यादिकर्तृत्वंकथंतत्राहुः दुरवबोधइव तवायंविहारयोगः यद्यस्मात् अशरणोनिराश्रयः इदंविश्वम् अनवेक्षितोऽस्माकंसमवायोमेलनंसाहाय्यंयेनसः ॥ ३४ ॥ २ ॥